

Theology on the Web.org.uk

Making Biblical Scholarship Accessible

This document was supplied for free educational purposes. Unless it is in the public domain, it may not be sold for profit or hosted on a webserver without the permission of the copyright holder.

If you find it of help to you and would like to support the ministry of Theology on the Web, please consider using the links below:

Buy me a coffee

<https://www.buymeacoffee.com/theology>

PATREON

<https://patreon.com/theologyontheweb>

PayPal

<https://paypal.me/robbradshaw>

A table of contents for *Honeycomb* can be found here:

https://biblicalstudies.org.uk/articles_honeycomb.php

From the Editor

Busy Christians have so many things to think about—and all are important! Budgets, plans, meetings with government officials, sermons, discipleship, church discipline. So we push lesser matters aside.

But sometimes in the crush to get things done we forget what truly is important.

It happened in Jesus' day. He met crowds who hung on his words, spies trying to trap him in his speech, lame and blind who cried for his healing touch. This is important stuff! So what should he do when mothers bring their children for him to hold?

The disciples confused bigness with importance, and shoed the doting parents and their squirmy kids away. But Jesus' idea of what is important often differed from his compatriots' view. "Let the little children come to me, and do not hinder them, for the kingdom of God belongs to such as these."

For many people, adults are important, money is important, power and prestige are important, sensual stimulation is important. Children are either nuisances . . . or expendable tools to help us gain some of these. Even church leaders and Christian parents can forget the priceless value of our little ones.

But the scriptures bring us back to reality. "Sons are a heritage from Yahweh, children a reward from him. Like arrows in the hands of a warrior are sons born in one's youth. Blessed is the man whose quiver is full of them." "I prayed for this child, and Yahweh has granted me what I asked of him." "[F]rom infancy you have known the holy Scriptures, which are able to make you wise for salvation." "Unto us a child is born."

This issue of *Honeycomb* is dedicated to our children. May its articles encourage us to see children the way God sees them, and to love, nurture, and defend them.

ការជូនដំណឹងពីបណ្ណាធិការ

ត្រីសូប៊ីវិស័ទរវល់រកពេលទំនេរគ្មាន មានរឿងរ៉ាវជាច្រើនដែលត្រូវគិត ហើយរឿងទាំងអស់នោះទៀតសោតសុខ្ខ័តែសំខាន់ៗ! ការរៀបចំគម្រោងថវិកា ការរៀបចំផែន ការជួបប្រជុំជាមួយមន្ត្រីរដ្ឋាភិបាល ការរៀបចំសេចក្តីអធិប្បាយ ការបង្កើតសិស្ស និងការកែតម្រូវដំណើរក្រុមជំនុំជាដើម ។ ដូច្នេះយើងត្រូវរុញការណាដែលមិនសូវសំខាន់ទុកដោយខ្សែកសិន ។

ប៉ុន្តែជួនកាលដោយព្រោះតែមហោស្លកក្នុងការទំលាក់សម្រេចការងារជាច្រើននោះ យើងបែរទៅជាភ្លេចនូវការងារមួយដែលសំខាន់បំផុតនោះទៅវិញ ។

រឿងនេះគឺវាបានកើតឡើងនៅក្នុងសម័យព្រះយេស៊ូវចៅហើយ ។ ព្រះអង្គជួបជាមួយនិងហ្វូងមនុស្សដែលរង់ចាំស្តាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ មានអ្នកកំពុងព្យាយាមល្ងាប់ចាប់កំហុសនៅពេលដែលព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូល ឯអ្នកខ្លះ និងអ្នកខ្លាត់កំពុងតែព្យាយាមស្រែកដង្ហើយហៅសុំឲ្យព្រះអង្គប្រោសគេឲ្យជា ។ ការទាំងនេះសុខ្ខ័តែសំខាន់! ចុះតើត្រូវឲ្យព្រះអង្គធ្វើហឺណា ទៅពេលដែលម្តាយៗនាំយកកូនក្មេងមកឲ្យព្រះអង្គលើកពរនោះ?

ពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គច្រឡំផ្ទៃមែនទែនចំពោះការសំខាន់នោះ ហើយគេបានដេញឱពុកម្តាយ និងកូនរបស់គេចេញពីព្រះយេស៊ូវ ។ ប៉ុន្តែព្រះរាជតិររបស់ព្រះយេស៊ូវចំពោះការដែលព្រះអង្គរាប់ថាជាសំខាន់នោះ តែងតែផ្ទុយពីគំនិតរបស់បណ្តារាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គ ។ “ចូរឲ្យក្មេងៗចូលមកឯខ្ញុំចុះ កុំឲ្យឃាត់វាឡើយ ដ្បិតគណនាស្ថិតិមានសុខ្ខ័តែមនុស្សដូចវាវាល់គ្នា” ។

ចំពោះមនុស្សជាច្រើនគេរាប់មនុស្សពេញវ័យថាសំខាន់ លុយសំខាន់ អំណាច និងមុខមាត់នោះសំខាន់ ការមានអារម្មណ៍ល្អនៅក្នុងខ្លួន (ត្រេកត្រអាល) នោះគេគិតថាសំខាន់ ។ កុមារគឺអាចជាឧបករណ៍ដែលគេប្រើជាល្អាន់ ដើម្បីបំពេញនូវមហិច្ឆតាទាំងអស់នោះ ។ សូម្បីតែអ្នកដឹកនាំក្រុមជំនុំ និងឱពុកម្តាយដែលជឿព្រះហើយនោះ ក៏អាចភ្លេចនូវតម្លៃដែលរកអ្វីប្រៀបធៀបបានរបស់កូនច្បាប់របស់យើងនោះដែរ ។

ប៉ុន្តែបទគម្ពីរបាននាំយើងឲ្យវិលត្រឡប់មករកធាតុពិតចំពោះការនោះឡើងវិញ ។ “កូនចៅជាមតិកមកពីព្រះយេស៊ូវ ជាវង្វាន់ដែលមកពីព្រះអង្គ ។ ដូចជាផ្លែព្រាញនៅក្នុងដៃអ្នកចំបាំង គឺជាកូនដែលឯងបង្កើតកាលពីនៅក្មេង ។ មានពរហើយអ្នកណាដែលមានព្រាញពេញក្នុងចំបាំងនោះ” ។ “ខ្ញុំបានទូលសុំកូននេះពីព្រះជាម្ចាស់ ហើយព្រះអង្គក៏ប្រទានកូននេះមកឲ្យខ្ញុំ” ។ “តាំងពីក្មេងមកអ្នកចេះព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ ដែលធ្វើឲ្យអ្នកមានប្រាជ្ញាសំរាប់ការសង្គ្រោះ” ។ “មានព្រះបុត្រចូលមួយនិងប្រសូតមកសំរាប់យើង” ។

ព្រឹត្តិបត្រ សំណុំទឹកឃ្មុំ ចេញផ្សាយលេខនេះ គឺយើងសូមឧទ្ទិសយ៉ាងសំខាន់ចំពោះកុមារៗរបស់យើង ។ សូមឲ្យអត្ថបទទាំងនេះជួយជំរុញលើកទឹកចិត្តឲ្យយើងមើលឃើញកុមារៗដូចជាការដែលព្រះជាម្ចាស់ព្រះអង្គទតមើលមកពួកគេដែរ ហើយសូមឲ្យយើងស្រឡាញ់ថែបំប៉ន និងគាំពារគេឲ្យបានល្អផង ។